

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินหมู่เกาะสุรินทร์

ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา

ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๔

เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินหมู่เกาะสุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินหมู่เกาะสุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินหมู่เกาะสุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุวานนท์

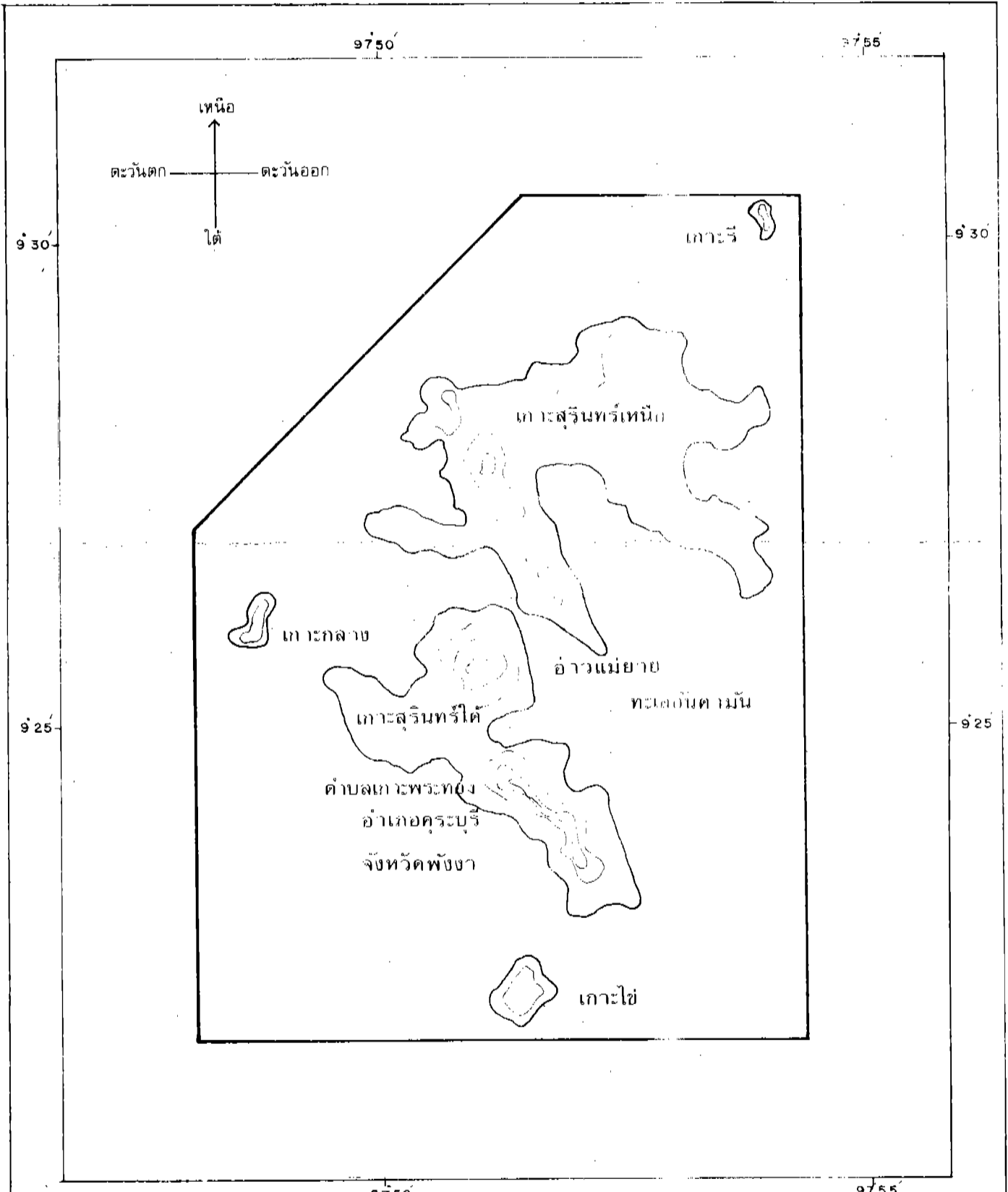
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระวาทะกฤษฎีกา
กำหนดบริเวณที่ดินหมู่เกาะสุรินทร์
ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา
ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. 2524

เนื้อที่ประมาณ 135 ตารางกิโลเมตร หรือ 84,375 ไร่

มาตราส่วน 1:100,000

1000 500 0 1 2 3 กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตอุทยานแห่งชาติ
- กุหลาบ ควน เนิน

<p>6 ต.พ. 24</p> <p>ผู้อำนวยการกองกอนอุทยานแห่งชาติ</p>	<p>เจ้าสกล</p> <p>16/11/24</p>
<p>อธิบดีกรมป่าไม้</p>	<p>ตรวจ</p>

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก บริเวณที่ดินหมู่เกาะสุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา เนื้อที่ประมาณ ๙๔,๓๑๕ ไร่ ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ และมีค่า เช่น ไม้ไผ่ ของป่า สัตว์ป่า นานาชนิด และปะการัง ก็มีสภาพธรรมชาติ บริเวณชายทะเลรอบเกาะที่สวยงามยิ่ง สมควรกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพธรรมชาตินั้นให้คงอยู่เช่นเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน เพื่อการศึกษาค้นคว้า และเพื่ออำนวยความสะดวกอื่นแก่รัฐและประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้